

deres paalydende Værdi i alle tre Riger". Da der ikke som Følge af Beslutningen vil blive afkrævet Nogen højere Told end hidtil, men det tværtimod vil blive paalagt Toldvæsenet at opkræve Tolden med et mindre Beløb end hidtil, maa man i nærværende Tilfælde finde en Lov mindre nødvendig end i det sidstnævnte Tilfælde. Paa den anden Side har Mindretallet for sit Bedkommende ikke noget Væsentligt at erindre imod, at der ved Siden af Rigsdagsbeslutningen, som direkte nærmest har Betydning overfor Spanien, vedtages en Lov af tilsvarende Indhold, hvis Saadant ønskes af Flertallet.

Naar derimod Flertallet endvidere mener, at Rigsdagsbeslutningen kun bør vedtages samtidig med en ny Toldlov, kan Mindretallet saa langt fra finde de i saa Henseende paaberaabte Argumenter overbevisende, at det tværtimod bestemt maa fraraade at sætte disse to Sager i Forbindelse med hinanden og eventuelt at gjøre Beslutningens Vedtagelse afhængig af, at der samtidig vedtages en ny Toldlov. Ligesom Mindretallet ikke ser, at der er Nogetsomhelst til Hinder for at bringe Traktaten til Anvendelse, medens den gjældende Toldlov bestaar, idet Virningen kun vil være en fremtidig Mindreindtægt, saa længe Traktaten bestaar, af ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvilken Skattelettelse, som foran ubvikket, netop vil være et passende Supplement til den ved Loven om Sindsygeanstalterne indbrømmede Skattelettelse, saaledes kan Mindretallet ikke paa nogen Maade erkjende, at Traktatens Vedtagelse skulde gjøre det vanskeligere i en følgende Samling at faa en Toldreform gennemført. I en samtidig afgiven Betænkning over Toldlovsforslaget have vi nærmere paavist, at de ved Traktaten forarsagede Forandringer paa ingen Maade ere af saadan Natur, at det skulde blive „uforsvarligt“ eller endog blot ubilligt at vedtage den foreslaaede høist moderate Afgift af Baierisk Al eller at forandre Karrumsbeskatningen til en Udbyttebeskatning af Brændevin saaledes, at det nu i Lovgivningen forudsatte Afgiftsbeløb virkelig indkommer, saa at der nu som tidligere vil kunne paaregnes en Indtægt af ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kroner ved Gjennemførelsen af disse Love. Endnu mindre formaa vi at indse, at der overhovedet ikke skulde kunne være Tale om nogensomhelst ny Skattelov, fordi Traktaten vedtages. Og i selve Toldlovsforslaget vil Traktaten kun gjøre den Forandring, at Toldindtægten bliver ca. $\frac{2}{3}$ Mill. Kr. lavere end tidligere paaregnet — Noget, som Flertallet fra sit Standpunkt dog ikke synes at kunne have Noget imod. Der er saaledes ikke fra Flertallets Side anført Nogetsomhelst, der skulde kunne overbevise os om, at der er nogen Nødvendighed for at afgjøre Toldreformen samtidig med, at Traktaten vedtages.

At det i og for sig vilde være meget ønskeligt, at vi omsider kunde naa til at faa en Toldreform gennemført, der paa den ene Side gjør almindelige Forbrugsartikler billigere for Befolkningen, paa den anden Side medfører væsentlige Lettelser for Industrien og Samfærdselen — hvad der ubetinget maa siges at være Tilfældet med det af Regjeringen foreslagte Forslag — skulle vi villigt erkjende. Vi beklage kun, at Flertallet ikke har gjort de nu derom fremsatte Betragtninger gjældende i det Udvalg, hvortil Beskatningslovene blev henviste i Oktober f. A.; i saa Fald kunde der have været god Udsigt til, at det i de nu forløbne ca. 7 Maanedes af Samlingen kunde være lykkedes at tilendebringe Forhandlingerne derom. Derimod mistvible vi i allerhøjeste Grad om, at der vil kunne komme noget Resultat ud af nu i Samlingens 8de Maaned at optage Forhandlingen derom — særlig paa Grundlag af et Forslag som det, der nu er fremsat af Flertallet og om hvilket vi udførlig have udtalt os i en særlig Betænkning. Selv om dette Forslag modtages med al mulig Velvillie af det andet Thing, kan Flertallet dog umulig have gjort sig Illusioner om, at det skulde kunne blive vedtaget af samme uden at undergaa temmelig indgribende Forandringer, og naar henses til Bestaffenheden af de Disfenspunkter, hvorom det her dreier sig, og den Vanskelighed for at opnaa en gjensidig Forstaelse, der hidtil har vist sig at være tilstede, ikke blot med Hensyn til det finantfuelle Resultat i Almindelighed, men ogsaa med Hensyn til Enkeltheder, skjønne vi ikke rettere, end at der i hvert Fald vilde